

hvert enkelt kommunalbestyrelsesmedlems skuldre, og kommunalbestyrelsen har beføjelser og magtmidler hertil. De findes i den kommunale styrelseslov, og jeg har allerede antydnet rækkevidden af de beføjelser tidligere i min tale.

Det fjerde punkt, hvor jeg har betænkeligheder, vedrører anledningen til forslaget. Grunden til, at dette forslag nu fremsættes, er jo det verserende hændelsesforløb i Farum Kommune, og jeg vil gerne understrege, at der efter regeringens opfattelse må udvises betydelig varsomhed med på baggrund af et begivenhedsforløb i en enkelt dansk kommune at foretage et så vidtgående indgreb i det kommunale selvstyre, som forslaget her er udtryk for. Lovforslaget er i sin udformning præget af et være en hastelov, hvis generelle betingelser ikke er ordentligt gennemtænkt.

For at tage nogle enkelte eksempler: Hvorfor skal en minister kunne suspendere en borgmester i præcis 3 måneder, hvorfor ikke 4 måneder eller hvorfor ikke kun 2 måneder? For det kan da vel ikke være, fordi den undersøgelse, Farum Kommune vil iværksætte, lige præcis skal vare 3 måneder efter det i dagspressen oplyste.

Et andet eksempel: Hvorfor er det kun de forbrydelser, der nævnes i forslaget, der skal give anledning til suspension, det vil sige berigelseskriminalitet og forbrydelser som led i udøvelse af offentligt hverv? Findes der virkelig ikke andre forbrydelsestyper, som kunne være lige så alvorlige? Hvad med dokumentfalsk, brandstiftelse? Det skulle vel ikke lige være, fordi det netop er de forbrydelsestyper, vi har hørt i dagspressen vedrørende Farum Kommune? Jeg spørger bare.

En tredje uklarhed i forslaget knytter sig til begrebet undersøgelse, som jo i forslaget får ganske vidtgående rækkevidde for borgmesteren. Hvornår er der indledt en undersøgelse mod en borgmester i dette lovforslags forstand? Er det tilfældet i alle situationer, hvor en statslig eller kommunal myndighed overvejer politianmeldelse lige fra den første spæde tanke, til undersøgelsen begynder at tage form? På hvilket stadie i sagen begynder det at blive en undersøgelse? Det kunne jeg faktisk godt tænke mig at høre forslagsstillernes mening om.

Sådan kunne man blive ved, og bundlinjen er jo, at lovforslaget i realiteten er en lex Farum.

Regeringen er naturligvis tilhænger af, at vi tager ved lære af Farumsagen, det siger sig selv, og som det er blevet sagt så mange gange før: Det er regeringens holdning, at der skal foreta-

ges de undersøgelser, der skal til, for at alle forhold bliver klarlagt, og hver en sten bliver vendt, ingen tvivl om dét. Men derfor skal vi ikke hælde barnet – det kommunale selvstyre – ud med badevandet og lave en lex Farum.

Et spørgsmål, som jeg synes er betydelig mere interessant at drøfte, er i virkeligheden dette: Har kommunalbestyrelsen de magtbeføjelser, der skal til over for en genstridig borgmester? Og har tilsynsrådene de magtmidler, der skal til over for en genstridig kommune? Det er de centrale spørgsmål, og jeg vil gerne her fra talerstolen erklære mig parat til at gå ind i en konstruktiv drøftelse med alle partier om, hvorvidt styrelseslovens regelsæt skal trimmes en ekstra gang for at sikre, at uvildige undersøgelser til enhver tid kan gennemføres uden hindringer.

Kl. 14.15

Jeg forventer, som jeg også har oplyst det tidligere, i næste folketingssamling at fremsætte et lovforslag om ændring af tilsynets struktur og beføjelser. Det sker som opfølgning på Klagereformudvalgets betænkning.

De erfaringer, vi har indhøstet og er i færd med at indhøste fra Farumsagen, vil meget passende kunne indgå i dette lovforslag. Men regeringen vil ikke medvirke til ugennemtænkte, panikagtige løsninger, og det er baggrunden for, at regeringen ikke kan tilslutte sig lovforslaget.

Marianne Pedersen (V):

Af lovforslaget fremgår det, at indenrigs- og sundhedsministeren gives bemyndigelse til at fratage en borgmester hans hverv, dersom borgmesteren er mistænkt for at have overtrådt bestemmelserne i straffelovens § 16. Det fremgår dog af forslaget, at det er en betingelse, at der er truffet en beslutning om at iværksætte en undersøgelse, og at borgmesterens fritagelse må anses for at være af væsentlig betydning for denne undersøgelse.

Til lovforslaget har Venstre den holdning, at det kommunale selvstyre for Venstre er så væsentligt, at ingen, heller ikke en til enhver tid siddende indenrigs- og sundhedsminister, skal have den foreslåede bemyndigelse til at fritage en borgmester fra dennes hverv.

Det er yderligere dybt betænkeligt at give en minister denne bemyndigelse, uagtet at kommunalbestyrelsen måtte have et flertal imod borgmesteren. Derfor vil jeg påpege det principielt forkerte i, at en minister, der ikke kan varetage en politimæssig efterforskning, skulle vurdere